

Súd: Okresný súd Nové Mesto n/V
Spisová značka: 3P/182/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3512213224
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 06. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Macúchová
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2013:3512213224.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom sudkyňou JUDr. Evou Macúchovou vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti B. K., nar. XX.XX.XXXX a B. K., nar. XX.XX.XXXX, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce sociálnych vecí a rodiny Nové Mesto nad Váhom, deti rodičov S. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom Č., Ž. XX a B. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom Č., B. XXX, t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ú. I. O. G. T. M. X. I. O., X. Š. XXX/XX, o zníženie výživného, takto

rozhodol:

Súd návrh na zníženie výživného z a m i e t a .

odôvodnenie:

Návrhom podaným dňa 04.12.2012 žiadal otec o zníženie vyživovacej povinnosti k maloletým deťom zo sumy 40,- eur mesačne na sumu zodpovedajúcu 30 % životného minima na každé dieťa. Návrh odôvodnil tým, že je vo výkone trestu odňatia slobody, nie je pracovne zaradený a nemá žiaden príjem, z ktorého by mohol určené výživné platiť.

Matka s návrhom nesúhlasila. Uviedla, že otec na deti neplatí výživné od roku 2010. Ona je v súčasnej dobe zamestnaná s príjmom okolo 300,- eur, o mladšie dieťa sa v čase jej neprítomnosti stará jej matka, staršie dieťa chodí na základnú školu. Okrem týchto dvoch detí má ďalšie dve vyživovacie povinnosti k deťom, ktoré boli zverené do osobnej starostlivosti ich otca. Na ne má určené výživné v minimálnej výške.

Kolíznym opatrovníkom maloletých detí navrhol návrh zamietnuť, pretože zníženie výživného nie je v záujme mal. detí.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom oboch rodičov, oboznámením správ Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Mesto nad Váhom, správy Ústavu na výkon trestu odňatia slobody X. I. O., spisov tunajšieho súdu sp. zn. 10C/57/2011, 1T/165/2011, 2T/65/2011 a ďalším spisovým materiálom a zistil tento skutkový stav.

Rozsudkom tunajšieho súdu č.k.10C/57/2011-32 zo dňa 20.03.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 05.05.2012, bolo rozvedené manželstvo rodičov maloletých detí a súčasne boli upravené ich rodičovské práva k maloletým deťom. Obe boli na čas po rozvode zverené do osobnej starostlivosti matky a otec bol zaviazaný prispievať na ich výživu sumou 40,- eur mesačne na mal. B. a 40,- eur na mal. B..

Maloletá B. mala v čase tejto úpravy výživného 8 rokov a mal. B. 2 roky. Otec maloletých detí bol v tom čase nezamestnaný, nemal žiaden príjem. Matka detí bola na rodičovskej dovolenke a poberala rodičovský príspevok vo výške 256,- eur mesačne. Mala vyživovaciu povinnosť k ďalším dvom deťom, a to X. a W. G., ktorí boli zverení do osobnej starostlivosti ich otca. Výživné zo strany matky bolo určené v minimálnej výške.

Maloletá B. má v súčasnej dobe 9 rokov a je žiačkou 2. ročníka základnej školy. Maloletý B. má 3 roky, nechodí do materskej škôlky.

Matka maloletých detí bola po skončení rodičovskej dovolenky vedená v evidencii uchádzačov o zamestnanie. V súčasnej dobe sa zamestnala a jej príjem je okolo 300,- eur mesačne. Naďalej má okrem týchto detí vyživovaciu povinnosť k X. a W.T. G..

Otec maloletých detí bol v období od 25.04.2012 do 17.07.2012 vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie. Z evidencie bol vyradený z dôvodu nespolupráce s úradom práce. V období od 08.08.2011 do 24.04.2012 bol dobrovoľne nezamestnaný. Trestným rozkazom tunajšieho súdu z 28.11.2011 č.k. 1T/165/2011-48, ktorý nadobudol právoplatnosť 8.5.2012, bol otec detí uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy svojich mal. detí X. K., nar. XX.XX.XXXX, B. K., nar. XX.XX.XXXX a N. K., nar. XX.XX.XXXX, vyživovaciu povinnosť si neplnil v období od 01.02.2011 do 24.10.2011. Uložený mu bol trest odňatia slobody v trvaní 14 mesiacov nepodmienečne. Trestným rozkazom tunajšieho súdu č.k. 2T/65/2011-75, právoplatným dňa 17.06.2011 bol otec mal. detí uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy mal. detí B. a B., ktorú vyživovaciu povinnosť si voči nim neplnil a na výživnom dlhuje 415,52 eura. Uložený mu bol trest odňatia slobody v trvaní šesť mesiacov s podmieneným odkladom na dva roky. Uznesením z 10.08.2012 právoplatným dňa 10.08.2012 súd rozhodol o tom, že sa otec detí v skúšobnej dobe neosvedčil a nariadené mu bolo vykonanie trestu odňatia slobody pôvodne podmienené odloženého, teda trestu v trvaní šesť mesiacov. V súčasnej dobe si otec detí vykonáva oba tresty odňatia slobody a predpoklad ich ukončenia je XX.XX.XXXX. Vo výkone trestu nie je pracovnej zaradený. Okrem týchto dvoch maloletých detí má vyživovaciu povinnosť ešte k mal. X., N. a B. K..

Otec si vyživovaciu povinnosť k maloletým deťom neplní, od prerušenia spolužitia s ich matkou výživné na deti neplatí.

Podľa § 78 ods. 1 a ods. 3 Zákona o rodine dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh. Pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov .

Podľa § 62 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Predmetom konania je návrh otca na zníženie výživného na maloleté deti, ktorý otec odôvodňuje tým, že je vo výkone trestu odňatia slobody a nemá žiaden príjem.

Podmienkou pre opakované rozhodnutie súdu o výživnom je zmena pomerov, ktorá je upravená v citovanom zákonom ustanovení. Dôvodom na zmenu rozhodnutia o výživnom je len podstatná zmena tých okolností /či už na strane oprávneného alebo povinného/, ktoré boli podkladom predchádzajúceho rozhodnutia o výživnom. Pri rozhodovaní o výživnom, teda aj o znížení výživného, súd vychádza zo zásad pre určenie výživného stanovených v ust. § 62 Zákona o rodine. Predovšetkým platí, že povinnosť vyživovať dieťa patrí medzi základné povinnosti rodičov. Pri určení jej rozsahu sa vychádza zo schopností, možností a majetkových pomerov každého rodiča a prihliada sa aj na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodiča a súd neberie do úvahy pri skúmaní možností a schopností, ako aj majetkových pomerov povinného rodiča, výdavky, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že návrhu otca na zníženie výživného nie je možné vyhovieť. Od poslednej úpravy výživného uplynul iba jeden rok a za túto dobu sa podstatne pomery nezmenili ani na strane rodičov, ani samotných maloletých detí, teda nebola preukázaná žiadna zmena pomerov na strane otca maloletých, ktorá by odôvodňovala zníženie výživného. Aj v čase poslednej úpravy výživného bol otec nezamestnaný a nemal žiaden príjem. Z citovaných ustanovení je zrejmé, že súd môže znížiť výživné len ak došlo k podstatnej zmene pomerov v dôsledku objektívnej a nezvratiteľnej okolnosti. V danom prípade je otec detí bez príjmu v dôsledku svojho nezodpovedného konania, to znamená svojím zavinením sa dostal do výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za zanedbanie povinnej výživy nielen týchto detí, ale aj ďalších jeho dvoch maloletých detí. Aj pred nástupom výkonu trestu nepracoval, vlastným zavinením bol vyradený z evidencie uchádzačov o zamestnanie, predtým bol určitú dobu dobrovoľne nezamestnaný.

Súd sa priklonil k názoru kolízneho opatrovníka, podľa ktorého nie je v záujme maloletých detí, aby bola vyživovacia povinnosť otca znížená. Pri rozhodovaní o znížení vyživovacej povinnosti otca bol pre súd prvoradá záujem detí.

Z uvedených dôvodov súd návrh zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia na Okresný súd Nové Mesto nad Váhom.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (označenie súdu ktorému je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, podpis, dátum) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie je potrebné podať v počte 2 rovnopisov, ak potrebný počet rovnopisov účastník nepredloží, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3, 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že

- sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

- sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- rozhodoval vylúčený sudca,
- súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy,
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (dôkazy sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu, dôkazmi má byť preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4, účastník konania bez svojej viny nemohol dôkazy označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa),
- rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2, § 205a ods. 1, § 221 ods. 1 O. s. p.).